

"Tämän pienen tarinan kirjoitin ihan impulsiivisesti ilman minkäänlaista suunnitelmaa. Aloin vain kirjoittaa ja tällainen tuli. Mielelläni toivoisin tästä kunnollista kritiikkiä, kiitos." Läikytin kahvia. Ruskeita pisaroita putoili parketin pinnalle, imeytyi sen ohuisiin saumoihin ja alkoi nakertaa sitä pilalle. Käteni tärisivät ja kulautin kahvin äkkiä omaan kurkkuuni, etten läikyttelisi enempää. Pidättelin hengitystäni, kun kuuntelin seinän toisella puolella tikittävän, vanhan kellon naksutusta. Kohta se löisi. Laskin kupin maahan ja aloin hinkata lattiaa puhtaaksi valkoisen paitani hihalla. Läikät siirtyivät kankaaseen ja keuhkoni täytyivät kylmällä ilmalla. Kenkien kopsutus portaikossa sai minut jäykistymään kirpeäksi tikuksi paikoilleni. Tunsin, kuinka kaulallani sykkivä pulssi riehaantui ja alkoi nykiä kulmakarvojani ylöspäin. Tunsin viiltävät väreet niskassani ja nostin kupin ja itseni ylös. Kohta se löisi. Kopsutus kulki portaista toiseen suuntaan ja lakkasi kääntymään kulman taa. Pureskelin hermostuneena huuliani ja vaihdoin suuntaa. Keittiöön oli pitkä matka, olisi ehdittävä kaataa uusi kupillinen ja olisi vaihdettava paita ja ehdittävä takaisin. Kohta se löisi. Oven takaa kuului himmentynyt suhina ja varpaiden nitinä. Sen alta paistoi sininen valo. Avasin oven, tuijotin kengänkärkiäni ja astelin suuren, kankailla ja muovilla peitetyn häkin luo. Ojensin avaimen häkin lukkoon, väänsin ja työnsin kupin pienestä luukusta sisään. Himmentynyt suhina voimistui. Nivelien nytkyminen ja ritinä tärisivät korvissani, kun se tuli lähemmäs. Tuijotin yhä kenkiäni. Kello naksutti sinisellä seinällä, sen koristeelliset kuviot ja vääntyneet sakarat heiluivat silmissäni hurjaa vauhtia, kun kiersin katseellani huonetta. Häkistä kuului nyt kulinaa ja väsynyttä huokailua. Kahvikupin pieni lusikka kilahteli häkin reunoihin ja vapisutti vatsanpohjassani. Yhtäkkiä ilmestyi kenkien kopsutus taas käytävälle. Ääni tuli kulman takaa varoittamatta ja pysähtyi oven taa. Hypähdin ylös ja syöksyin ovelle vääntäen sen nopeasti lukkoon. Kahvan kääntyessä alas kuului napsahdus ja tuupahdin henkeäni pidätellen lattialle. Kurkistin oven alla näkyviä jalkoja ja yritin pysyä aivan hiljaa. Jalat seisoivat hetken hämättyinä paikoillaan, kahva vääntyi toisen kerran, mutta ei päästänyt sisään. Kopsutus loittoni jälleen ja minä painoin pääni henkeä haukkoen ovea vasten. Nieveskelin kuumaa limaa kurkkuuni ja yritin pysyä rauhallisena. Häkissä alkoi myhistä. Käänsin katseeni ja konttasin luukun luo. Kahvikuppi tuli siistinä ja tyhjänä takaisin. Nivelet nytkyivät taas, mutta rauhallisempina. Se näytti olevan tyytyväinen: kahvi ei ollut ehtinyt jäähtyä, eikä se ollut huomannut, että kuppi oli vaihtunut. Oli niin hämää ja sinistä, että päähäni alkoi pikku hiljaa sattua. Nousin ylös ja hiippailin hiljaa ovelle. Kuuntelin pitkään ja pilkistelin oven alta olisiko turvallista mennä ulos. Seinällä vääntyvä kello naksautti. Kohta se löisi. Pujahdin nopeasti toiselle puolelle, suljin oven perässäni ja vedin viimein oikein kunnolla henkeä. Räpsytin silmiäni helpottuneena kirkkaasta valosta. Kehoni jäykkyys norui pois ja sydämensyke alkoi tasaantua. Hymyilin aivan hiljaa, värähdellen. Kello alkoi vihdoin kumista. Isku läimähti kirkkaanpunaisena viivana päin poskeani ja lennähdin pitkin parkettia. Kello kumahti uudestaan. Toinen poski sai terävän iskun vastaansa ja sitten sai niska ja selkäkin. Polvet kolisivat teräviin kulmiin, kun yritin könytä pystyyn. Kolmas lyönti. En päässyt seisomaan, vaan jäin maahan pieneksi kääröksi myttyyn, en uskaltanut kohottaa katsettani ylös asti, mutta näin edessäni mustat korot ja niitä pitkin kohoavat kierot sääret. En sanonut mitään. En päästänyt edes valitusta valumaan suustani verisen syljen mukana. Kello kumisi edelleen. Kopsutus kierteli vielä hetken aikaa ympärilläni, toruvana ja syyttävänä. Piiska kitisi selkämystäni vasten vielä muutaman kerran ja sitten se loppui. Kello oli hiljaa, kopsutus loittoni tiehensä. Minä jäin paikoilleni ja tuijotin parketin ohuita saumoja ja sitä kahvin tummuttamaa läikkää lattialla. Nyt se oli lyönyt, mutta huomenna kipu vaikenisi pois. Huomenna en läikyttäisi kahvia.